

## POSTANOWIENIE

24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 24 kwietnia 2024 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa M. Ś.  
przeciwko B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej M. Ś.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z 6 kwietnia 2022 r., VII AGa 966/21,

**I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**II. zasądza od M. Ś. na rzecz B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego kwotę 12 500 zł (dwanaście tysięcy pięćset złotych);**

**III. przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz radcy prawnego B. D. kwotę 15 375 zł (piętnaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt pięć złotych) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 kwietnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie i orzekł o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia wywiodła powódka zaskarżając je w całości. Wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołując się na jej oczywistą zasadność.

Pozwany wniosł o odmowę przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

W art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. ustawodawca zawarł zamknięty katalog przesłanek, na podstawie których Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, skarga kasacyjna będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

Skarżąca nie zdołała wykazać, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego przesłanka ta jest spełniona, jeśli zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów lub podstawowych praw możliwym do dostrzeżenia bez konieczności prowadzenia szczegółowej analizy sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej przesłance ma obowiązek wykazać, że skarżone orzeczenie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami lub przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny (zob. m.in. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17). Podnoszone przez skarżącą kwestie nie świadczą w żadnej mierze o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, ale stanowią niedopuszczalną polemikę ze stanowiskiem wyrażonym przez sąd w zaskarżonym orzeczeniu oraz oceną dowodów przyjętą przez sądy powszechne. Skarżąca pomija przy tym, że Sąd Najwyższy, jako sąd prawa, pozostaje związany ustaleniami faktycznymi

dokonanymi przez sądu powszechne, z uwagi na jednoznaczne brzmienie art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c. Fakt, że skarżąca odmiennie ocenia postanowienia łączącej strony umowy, w tym regulacje dotyczące możliwości jej wypowiedzenia, nie świadczy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Oczywistym jest bowiem, że powódka dokonuje subiektywnej, korzystnej dla siebie wykładni wskazanych regulacji. O występowaniu w sprawie przesłanki z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. nie świadczą także zarzuty dotyczące sposobu przeprowadzenia przez sądy postępowania dowodowego w niniejszej sprawie. Podnoszone przez skarżącą okoliczności, ponowienie stanowią wyłącznie odzwierciedlenie subiektywnej oceny sprawy dokonywanej przez skarżącą i nie mogą stanowić dostatecznej podstawy dla uwzględnienia wniosku powódki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. w związku z § 2 pkt 9, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu orzeczono na podstawie § 2 pkt 9 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, mając na uwadze, że § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu utracił moc.

[SOP]

[ms]

